

[Lone Dybkjær.]

med det eksterne rektorat har taget et meget stort skridt. Man kunne næsten fristes til at sige: én gang — ingen gang, to gange — mange gange, og det vil det være, hvis vi virkelig skred til at lukke Roskilde universitetscenter i dag, og så vil det føre til, at tre gange var altid. Jeg mener, at man totalt ville miste den bl. a. af de konservative så højt besungne frihed på universiteterne. Jeg synes, det vil være komplet umuligt at finde nogen grænser, inden for hvilke universiteterne overhovedet kan handle.

Så vil det unægtelig være fristende, og jeg har også her til morgen kigget lidt i venstres handlingsprogram, at se, hvad det egentlig er for en uddannelsespolitik, de går ind for. Ét af de citater, der har slået mig, er dette:

„En liberal livsholdning betyder en front mod den stive konservatisme, der blot vil værne og bevare det bestående samfund, og som er mod forandringer.“

Jeg kunne finde flere af den slags citater, men jeg kan godt se, at det er et program, der er skrevet på et tidspunkt, da venstre var ganske anderledes, end venstre åbenbart er i dag, og derfor har det måske ikke nogen synderlig mening at finde citaterne frem, andet end af historiske grunde.

Jeg synes, at vi herinde bliver nødt til, som jeg sagde på et tidligere tidspunkt, at holde proportionerne nogenlunde i orden. Jeg mener ikke, at vi på noget tidspunkt i forbindelse med Roskilde universitetscenter har magtet herinde at holde proportionerne i orden. Der har faktisk været en temmelig hysterisk folketingsinteresse hele tiden, og denne dag danner ingen undtagelse. Der er intet nyt kommet frem fra de to forespørgeres side. Det er en repetition af, hvad der allerede er sagt for nogle måneder siden, før man etablerede det eksterne rektorat.

Det er naturligvis også, fordi der er stor medieinteresse i dette, og jeg vil sige, at undervisningsministeren måske har bidraget en anelse til den medieinteresse ved først at udsende en pressemeddelelse og derefter meddele Roskilde universitetscenter, at man skal disponere i overensstemmelse med pressemeddelelsen. På den baggrund er der måske ikke noget at sige til, at pressen føler sig særlig interessant, eller at folketingsmedlemmer er særlig optagne af netop disse ting og forholdet til pressen.

Med hensyn til de studerende på Roskilde universitetscenter vil jeg også sige, at jeg synes egentlig, det er ligegyldigt, om der er én eller flere grupper dernede. Jeg er ikke i tvivl om, at der er nogle grupper, der vil revolutionen, det tror jeg ikke der er nogen grund til at fornægte, men det afgørende bliver nu engang, om vi vil lade os provokere af dem, eller om vi forstår at holde hovedet nogenlunde koldt.

Det, som jeg føler er farligt i dette, er, at jeg synes, vi bevæger os fra noget, der kunne minde om demokratisk tolerance, som vi vel havde på et tidspunkt, over imod noget, der er komplet politisk intolerant. Det fører os over til noget i retning af, at magt er ret, man hører ikke længere på argumenterne. Bare man har et flertal, så har man automatisk ret.

Det sidste, man kunne sige i denne sammenhæng, er, at jeg også føler, der ligger megen ungdomsfjendskhed i dette. De unge vil nu engang ikke, som vi nødvendigvis vil, og det må vi også lære at acceptere, det må vi prøve at leve i et samspil med.

Men til syvende og sidst bliver det afgørende for det radikale venstre, at der er indgået et forlig på Roskilde universitetscenter, og at vi bør respektere dette forlig og give centeret en chance for at arbejde videre.

Kristine Heltberg (SF):

Det er bittert nu så få måneder efter indførelsen af det eksterne rektorat og den nye lovgivning omkring RUC, som vi i sin tid stemte imod, atter at skulle se centeret kasted ud i en ny krise. En ganske forståelig studenterreaktion, fordi man skulle til eksamen i et andet pensum end det, man havde arbejdet med under basisuddannelsen, var den lille tue, som man øjensynlig har villet bruge til at vælte hele læsset. En i sig selv fantastisk sag, enestående i dansk universitetshistorie.

Vakse folk i de borgerlige partier kastede sig straks med begejstring ud i et nyt RUC-felttog. Tænk, hvad de skulle have gjort uden denne anledning! Nu, hvor både forsøget med at lave Herlevhistorien omkring sygehuset og bogen om det tyske Berufsvetbot til nye RUC-skandaler viste sig ikke at kunne holde, nu, hvor felttoget mod Christiana er delvis tilendebragt, og hvor også 13-skalaen atter er bragt tilbage, ja, hvad skulle